

Sygn. akt VIII C 2443/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 lipca 2014 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia, Wydział VIII Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Grzegorz Kurdziel

Protokolant: Anna Hrydziuszko

po rozpoznaniu w dniu 8 lipca 2014 r. we Wrocławiu

na rozprawie

sprawy z powództwa Gminy W.

przeciwko L. K.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego L. K. na rzecz strony powodowej Gminy W. kwotę 14.895,84 zł (czternaście tysięcy osiemset dziewięćdziesiąt pięć złotych i osiemdziesiąt cztery grosze) wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od tej kwoty od dnia 22 czerwca 2013 r. do dnia zapłaty;

II. umarza postępowanie w pozostałym zakresie;

III. zasądza od strony powodowej na rzecz pozwanego kwotę 643 zł tytułem stosunkowego zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 21 czerwca 2013 r. do Sądu Rejonowego w Lublinie strona powodowa Gmina W.- Zarząd Zasobu Komunalnego we W. domagała się zasądzenia od pozwanego L. K. kwoty 44.464,27 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 22 czerwca 2013 r. do dnia zapłaty oraz kosztów sądowych i kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych oraz kwoty 7,62 zł tytułem zwrotu poniesionych innych kosztów.

W uzasadnieniu podała, iż zawarła z pozwanym w dniu 4 lipca 1995 r. umowę najmu lokalu mieszkalnego położonego we W. przy ul. (...), na podstawie której pozwany, jako najemca, zobowiązany był do 10. dnia każdego miesiąca do uiszczania czynszu oraz innych należności z tytułu korzystania z lokalu. Pozwany jednakże od kwietnia 2004 r. nie uiszcza opłat, zaś jego zaległość na dzień 30 maja 2013 r. wyniosła 44.464,27 zł. Wezwanie do zapłaty z dnia 27 lutego 2013 r. okazało się bezskuteczne.

W dniu 18 września 2013 r. Sąd Rejonowy w Lublinie wydał nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym (k. 6).

Wniesionym w dniu 5 października 2013 r. sprzeciwem pozwany zaskarżył nakaz zapłaty w części, podnosząc zarzut przedawnienia i domagając się oddalenia powództwa w zakresie przekraczającym żądanie zapłaty należności głównej i odsetek za okres 3 lat wstecz od dnia wniesienia pozwu, tj. 21 czerwca 2013 r.

Postanowieniem z dnia 24 października 2013 r. sprawa została przekazana tut. Sądowi jako sądowi właściwości ogólnej pozwanego (k. 10).

W odpowiedzi na sprzeciw strona pozwana pismem z dnia 24 czerwca 2014 r. cofnęła powództwo co do kwoty 29.568,43 zł bez zrzeczenia się roszczenia i wniosła o zasądzenie od pozwanego kwoty 14.895,84 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 22 czerwca 2013 r. do dnia zapłaty.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 4 lipca 1995 r. strona powodowa Gmina W. zawarła z pozwanym L. K. umowę najmu lokalu mieszkalnego położonego we W. przy ul. (...). Pozwany zobowiązany był do zapłaty czynszu oraz innych opłat eksploatacyjnych.

Dowód: -umowa najmu lokalu mieszkalnego z dnia 4.07.1995 r., k. 22-23.

Zadłużenie pozwanego z tytułu czynszu najmu oraz opłat eksploatacyjnych związanych z korzystaniem z lokalu wynosi, za okres od kwietnia 2004 r. do dnia 30 kwietnia 2013 r., kwotę 44.464,27 zł.

W okresie tym na poczet czynszu i opłat za media z tytułu korzystania z lokalu pozwany nie dokonał żadnych wpłat.

Dowód : -kartoteka finansowa za okres od kwietnia 2004 r. do kwietnia 2013 r., k. 24- 25.

Pismem z dnia 27 lutego 2013 r. strona powodowa wezwała pozwanego do zapłaty kwoty 27.575,97 zł w terminie miesiąca od daty otrzymania pisma.

Dowód: -wezwanie do zapłaty z dnia 27.02.2013 r., k. 26.

Strona powodowa pismem z dnia 24 czerwca 2014 r. cofnęła powództwo bez zrzeczenia się roszczenia w zakresie kwoty 29.568,434 zł. Równocześnie podtrzymując roszczenie co do kwoty 14.895,84 zł, tj. co do należności od lipca 2010 r. do dnia 30 kwietnia 2013 r.

Strona powodowa naliczała za ten okres opłaty w następującej wysokości:

- z tytułu czynszu: 321,36 zł za okres od lipca do grudnia 2010 r., 322,44 zł za okres od stycznia do lutego 2011 r., 342,06 zł za okres od marca do maja 2011 r., 344,06 za okres od czerwca do września 2011 r., 368,87 zł za okres od października 2011 r. do lutego 2012 r., 384,75 zł a okres od marca do września 2012 r., 408,68 zł za okres od października 2012 r. do stycznia 2013 r., 434,68 za luty 2013 r., 446,56 za okres od marca do kwietnia 2013 r., wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wymagalności do dnia wniesieni pozwu.

Bezsporne.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części nieobjętej cofnięciem pozwu.

Bezsporne w niniejszej sprawie było, iż strony- Gmina W. reprezentowana przez Zarząd Zasobu Komunalnego oraz pozwany L. K. związani byli umową najmu lokalu mieszkalnego położonego we W. przy ul. (...). Pozwany w sprzeciwie od nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym podniósł zarzut przedawnienia roszczeń dochodzonych przez Gminę W., w odpowiedzi na co strona powodowa cofnęła powództwo w części.

Zgodnie z art. 203 § 1 k.p.c., pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy. Jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew, sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania (art. 355 § 1 k.p.c.). Stosownie do treści art. 203 § 4 k.p.c., Sąd uznał cofnięcie pozwu za dopuszczalne, stwierdzając, że brak jest okoliczności wskazujących, aby ta czynność procesowa była sprzeczna z prawem lub zasadami współżycia społecznego

albo zmierzala do obejścia prawa. Cofnięcie nastąpiło przed pierwszym posiedzeniem Sądu, dlatego zgoda pozwanego nie była wymagana.

W związku z niekwestionowaniem przez pozwanego dalej idących należności, Sąd uwzględnił roszczenie co do kwoty nieobjętej cofnięciem pozwu.

Poza żądaniem zasądzenia powyższej należności na uwzględnienie zasługiwało roszczenie odsetkowe od wymienionej należności. Jeżeli bowiem dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi (art. 481 § 1 k.c.), a jeśli wysokość odsetek nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe (art. 481 § 2 k.c.).

Mając na względzie powyższe, na podstawie powołanych przepisów orzeczono jak w punktach I. i II. sentencji wyroku.

Orzeczenie o kosztach (zawarte w punkcie III wyroku) Sąd wydał na podstawie art. 100 zd. pierwsze k.p.c., zgodnie z którym, w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Mając na względzie wynik procesu, a mianowicie, że pozwany wygrał sprawę w 67 %, Sąd zasądził od strony powodowej na rzecz pozwanego kwotę 643 zł.